

peşinden koşmak, çok uğraşmak ve/ama fena halde benzeyememek

Neden fes satan turistik eşyacıları görünce kızmışımdır hayatım boyunca ben? "Artık fes giymiyoruz" diye mi? Evet, ama hayır. Evet artık fes giymiyor olabilirim, ama hayır aslında ben fes giymeyip onun yerine şapka giymekle içten içe övünmekteyim. Burada kendimden utanma duygusu var, fesi gerici, kaba, hatta barbar buluyorum, fesle tanınıyor olmayı yediremiyorum kendime. Avrupalı, kendini uygarlığa dahil gören kimseyi oynuyor, aslında düpedüz uygarlığın bir parçası olan bana sevmediğim bir rol kalıyor: Kendini uygarlığın dışında sanmaya koşullandırılmış ve uygarlığın bir parçası sayılmak için yanıp tutuşan kimse. O avrupalı, O bana "Sizin ülkenizde hamamlarda mı yıkıyorlar?" veya "Hâlâ arap harfleriyle mi yazıyorsunuz?" diye sorduğunda kızıyorum, çünkü ona benzemek, benziyor olmak, onun gözünde adam sayılmak istiyorum. Kültür mirasının parçası saymam gereken öğelerden utanıyorum. Osmanlıca konuşup yazanlar ve fes giyenler veya ud çalanlar sanki barbarlardı... Halbuki ,
ne doğuya, ne
de

batıya, tam da bize ait bir kültürün parçalarıydı bunlar. Şimdi düşünün bakalım örneğin fes gibi kendimize ait bir giysi kaldı mı? Üstelik fes hiç de "geri" filan değildi, şehirlinin giysiydi. "Şapka Devrimi" herhalde dünya tarihinin en absürd deneyimlerinden biri olarak anılacak, pantolon devrimi, ceket ihtilali, V yakalı süeter ayaklanmasının yanında... Farkında mısınız bilmem ama İstanbul'un sokaklarında gittikçe daha çok yarı Türkçe konuşan, yarı Türk gibi davranan, yarı Amerikalılar dolaşiyor. Sadece İstanbul değil, herhalde dünyanın yarısı bu vaziyette. "Michael"ın tahta oturmasına izin verilmemesine, fesleri ellerinden alınan ve türü dünyadan kazınmış eski İstanbullulara bir iade-i itibar denemesi olarak bakılırsa bence yerinde olur. Gene de peşinden koşmamak için artık çok geç, belki yeni kuşaklar becerebilir. Biz kendi bilinmeyeni-mizle göğüs göğüse gelebilme cesaretini gösteremeyeceğiz, bizim 68'imiz olmayacak. "Büyük" sayılmak istiyoruz, bakıyoruz, "onlar gibi büyük" olmak istiyoruz, fakat unutuyoruz: Hiçbir "büyük", *gibi* değildir.

sevgili tanrım

Sevgili Tanrım, beni unuttun mu? Ben buradayım, yine odamdayım, yine sigara içiyorum, yazık ki yine ve hâlâ kötülük ediyorum. Biliyorum seni sevdiğim kadar, en az sevgim kadar, son zamanlarda sana sığınmadığım kadar sen de bana kızılıyorsun. Affetmen için ne yapabilirim. Kendimden eminmişim gibi davranabilirim. Ama yalan. Derler ki, kendinden eminmiş gibi görünenler Tanrı'ya sığınmazlarmış. Acaba diyorum, yalnızca sanı, yani belki bu yüzden mi ben kendinden emin olanlardan olamıyorum. Ve eğer biz İstanbul'da yaşarsak bizi yerlermiş. Yamyamlar diyorum. Anlıyorsun. Şimdi 11 yaşındaki çocuk bir köstebek intihar etti diyorsa ben ne yapabilirim. Seni seviyorum ve bu düzen yanlış diyorum Çağrı'ya. Nasıl, anlamadım diyor. Sistem diyorum. Ama biraz daha büyüdüğünde konuşalım diye ekliyorum. Ve aynı yanlışlığa düşünüyorum. Ben de onlar gibi davranıyorum. En büyük kral gibi. Babam. Do you understand. Babasını seven var mı bu masada. Ben de elimi kaldırıyorum. Hayır yok. Eve gelince anımsıyorum. Ben bir sineğim küçük ve zavallı. Sen anlamazsın Çağrı. The Wall'u izlemedin ki. Kıyma makinesini. Yani ben kıyma mıyım diyor. Evet diyorum. Kıyma makinesinden çıkan kıymaları ayırdedebilir misin sen. Koyun diyorlar en büyükler. Bu en büyükler aydın oluyorlar. Entellektüelizm. Bu bir yanlış. Babam olsaydı komünist misin sen derdi. Ona göre otobüste ilerleyelim beyler diyen herkes komünisttir. Afedersiniz bayım, soru eki niteliği taşıyan bu mi mi mu mü gibi heceler ayrı yazılır ama. Özellikle öyle yapmış. Kuralsızlıkmuş bu. Karşı olmakmış. Ben karşı değilim hiçbir şeye. Bu bay ve bu bay gibiler neden hissettikleri gibi davranmazlar da puşluk ederler böyle. Anlamıyorsun çocuğum kıyma ile koyun aynı şey. Değil der gibi bakıyorsun. Ama ben de doğru söylerim. Ben de biraz büyüğüm. En kral Tanrım beni duymalısın ve neler oluyor burada hâlâ anlamıyorum. Uyumsuzluk değil bu, uygunsuzluk. Uygun olmama hali. Şimdilerde moda olan köprü altında sanatmış. Türk sinemasını orada kurtarıyorlarmış. Oğuz Atay'ın içtiği meyhaneyi buluyorlarmış. Adamın kullandığı tuvalet kağıdını bilmiyorlarmış. O zamanlar tuvalet kağıdı var mıymış. Bu da soru mu. Gödleri olduğuna göre. Demek istediğim TK popüler miymiş. İnsanlar daha demokratik dönemlerde kabız olamayacaklarına göre. Yine anlaşılıyor Tanrım. Demek istediklerimi söyleyemiyorum. Çünkü ben çok konuşmuyorum. Tartışma kliniği açılış istiyorum. Çok param olunca gidebilirim. Bilgetay'a da söyleyeceğim bana fazla güvenmesin.

Çocuk bakamayabilirim. Ekmek diye fırına atmam ama yine de bana güvenmesin. Sen güvenebilirsin Çağrı. Soru da sorabilirsin. Yasak değil. Yasak sözcüğünü ben yalnızca kendime karşı kullanıyorum. Burnu büyüklük yasak. Regliyen sevişmek yasak. Agresif olmak yasak. Mantıksız konuşmak yasak. Heyecanlara (çok) yer vermek yasak. Küçük sütyen giymek yasak (göğüsler sarkabilir). Elbette hayır, bedenimle bir sorunum yok. Ben de bu küçük yuvarlaklardan varettiğin için sevgilim –adı Ali'dir– ve ben sana minnettarız Tanrım. Gürkan sallanıyorlar ama diyor. Yabancılaşma. Biliyorum Tanrım sen bu yeni sözcükleri anlamıyorsun. Ben anlıyorum da ne oluyor sanki. Çağrı sen hâlâ anlamıyor musun söylediklerimi. Bir örnekle açıklayayım geri zekalı çocuk. Reklamlardaki küçük kız /anne dizi başladı diyor/ Bulaşıklar hep bir ağızdan/ Peki biz ne olacağız/ Küçük kız da katılıyor bulaşıklar korosuna/ Anne kızını kucağına alıyor/ Benim çok bilmiş alçak kızım diyor/ İçeri giriyorlar/ Çıkıyorlar. Bulaşıklar artık temiz. Baba kızının burnuna dokunuyor. "Prille kolay". Yalan. Hiçbir şey kolay değil. Ve sonra ülkenin tüm çocukları hep birlikte "Anne dizi başladı" diye bağıyorlar. Ne çok şey biliyorum. Görüyorsun ya Çağrı. Gelişmekteyim kısacası. Gelişmekte olan ülkemiz gibi. Bir ülke yıllarca nasıl gelişmekte olabilir. Anlamıyorum Tanrım. Bu çocuğun da kafasını karıştırıyorum. Kelle avcıları diyorlarmış kendilerine. Üzerine Wanted yazılı afişlerle çevrildi duvarlarımız. İki emekli polis bir de emekli eski albaylardan. Bu işe gönül vermişler. Çok para kazanıyorlarmış Tanrım. Ben de afişe kendi fotoğraflarımı yapıştırdım. Wanted Gül. Özellikle Gül. Aptalca davrandığın zaman başkalarını güldürebilirsin. Komik görünmek için saçmalamalısın. Ne aptalca demezler. Ne komiksin, çok hoşsun, harikasin, çekicisin ve aynı zamanda bu gece benimle yatar mısın. Küçük bir kız çocuğunun serçe parmağında mutluluğu gören ve bunu ne kadar duyarlıyım gördünüz mü diye anlatan alçak Bilgetay. Amma yalancısın. Hitler yaşamalıydı ve ucuz duyarlılıkları gaz odalarına kapatmalıydı. Bugünlerde reglimi bekliyorum. Sen de oldun mu Çağrı. Aferin küçük kadın. Ben 14 yaşında olmuştum. O ânı hiç unutmam, ne garipti. Banyodaydım, elimi orama götürdüm, kanlanmış. Hiç korkmadım, şaşırmadım da, ne garip bir duygu diye de düşünmedim. Hepsisi yalan. İlkler hiç de önemli değil. Anımsanması da gerekmiyor. Bu birlikte gökyüzüne balon uçurmaya benzemez. Romantik değil anlayacağın. İşin içinde kan var. Artık uyumalıyım.

9Şubat92

gül semerci

Alacalı bermuda

meyaz banto'nun
geçen yaz özel sayıdır

Ankara'dan Akif, Ünal ve 4 arkadaşı, İzmir'den Hüsam ve
Gül, Marmaris'te vatani görevini sür- dürmekte olan Tunç
ve koğuş arkadaşları, Beyoğlu'ndan Yılmaz, Canan ve
alınan çocukları Yılar, Eyüp'ten Orhan, Beşiktaş
meykünden Kemal, Arabalı Va purlar ve Mine,
Londra'dan Samuel B, öbür dünyadan Ergin, Necmeddin, Taa-
şuk-u Talat, Kavala AŞ'den Asaf bey, Köprü- den İskender, yakın

aile efradından Müjgan, Yıldız, Kemal, Yaşar, Vi- yana'dan Sadık ve Alev, İngiliz Lisesi '83 mev- zunlarından Erkan, Ha- kan, Levent B. ve 23 arkadaşı, İstanbul Ba- kırköyden Burç, Ayşe, Burak ve Burdur'da va- tani görevini sürdüren Güçlü, alışkanlıkta o hep öyle yapan Agnes, Jan ve Keith, kendisine "yaşına başına bak" de- nenler, dünyamızın gül- lerinden Sevtap, fikir adamı Michael F, Ame- rika'dan Ursula LG, dahi John L, canım, sevgi dolu Oğuz A, barbar Conan, Çağaloğlundan Ömer ve alt kat komşuları Bülent, Meltem, ibmeden Rey- han, Nursel, Aysun, İnci ve muhterem beyleri ve

A Trick of The Tail

Board of the life in the city of gold
He'd left and let nobody know
Gone with the towers he had known from a child,
Alone with the desert of a life
He traveled the wide open road,
He tinkered the wide open road,
In search of another to share in his life.
Nonsense,
Everyone looked so strange to him.

They're got no horns and they're got no tail
They don't even know of our existence
Am I wrong to believe in a city of gold
That lies in the deep distance, he cried

And next as they led him away to a cage
They said that can talk, read the signs
The creature they praised and they pulled his frame
And questioned his story again
But when they open board of their party
Beneath that can talk?
More like a junk or publicity stunt.
Oh
No.

They're got no horns and they're got no tail
They don't even know of our existence
Am I wrong to believe in a city of gold
That lies in the deep distance, he cried

And broke down the door of the cage and made it an oval
He grabbed a creature by the snout of his neck, nothing out
There, beyond the borders of your mind, unimagined
He the noble towers of my life, bright and gold
Let me take you there and show you a living thing
Let me show you others even, as mine
Why did I ever leave?

They're got no horns and they're got no tail
They don't even know of our existence
Am I wrong to believe in a city of gold
That lies in the deep distance, he cried
And wept.

And so we set out with the boat and his horns
And his every description of horns
After many days journey we came to a peak
Where the tower peaked ahead and cried out
He followed his eye and we thought maybe we saw
A spot of gold - no, a trick of the eye, that's all.
But the boat was gone and a voice was heard

They're got no horns and they're got no tail
They don't even know of our existence
Am I wrong to believe in a city of gold
That lies in the deep distance, he cried

Hello friend, welcome home.

yeni doğmuş ve doğabilecek çocuk- ları Kadıköy yakasından Meltem,ERCÜMENT, Banu, Emre, Doktor Sü- leyman, Arka Bahçe, ve fikirlerin önemine inananlar adına Paşadan Cem için ve onların bütün sevdikleri için, ve dünyaya ra dünyadan giden bütün bulutlu günlerin hüznü için A Trick of the Tail

bir anlam veren ve son müzisyenler için, ve için Genesis söylüyor.

"Plaja bu bermudayla gi- rersen, artık seninle kimse alay edemez" diye gülümsedi satıcı. Alacalı bermudalı adama anlayış ve güvenle baktı. "Se- nin için yetmiş bine bı- rakırız. Kredi kartıyla da ödeyebilirsin hem." Diğer müşterilerin ada- ma bakarak gülüşmeleri azalırken tezgahları kor- kuyla karışık bir saygı- la izliyorlardı. "Çok yakıştı, göbeğini de tam kapatıyor, plajdaki ka- dınları hasta edeceksin bu gidişle."

Alacalı bermudasıyla ay- nanın karşısında öylece durdu, aynadaki görün- tişüyle karşı karşıya kaldığında, gülüşü önce yarım kalır gibi oldu, fakat sonra sanki bir daha hiç üzülmecekmış gibi tekrar sırtı.

meyaz banto

Sevgilerimle - Annemden Babamdan utanmıyorum

Lâle

Aşağıdaki metinler 'Lâle' tarafından 1989 yılına kadar değişik aralıklarla eski GIRGIR mizah dergisine gönderilmiş ve Vedat Özdemiroğlu'nun ilgisi sayesinde bizce okunabilmiştir.

Bu mektup-metinleri, insan-yaşam-yazar-yazı yorumlarınıza sunmak istedik.

Lâle'nin kim olduğunu biz de bu mektuplardan öte bilmediğimiz halde onu çok sevdik.

Ona iyi davranın.

ÖLÜLER YALNIZDIR

Öldüm ben hayatım kaydı. 23 yaşındayım ve harcadım. Yaştlarım Doktor oldu ben olamadım. Hatta kız arkadaşlarım bile doktor oldu. Ben her şeyi bilirdim eskiden de öyleydim zaten. Neden ben hemşirelik yapıyorumda onlar doktorluk yapıyor. Benim hiç babam olmadı. Her gelen bana bir tokat attı. Kimseye güvenmiyorum. En büyük kazığı en değer verdiğim dostlarım attı. Ben doktor olamam. Ya ilacın dozunu biraz fazla kaçırırsam. Ya bir anaflexi olayına neden olursam. Ya yanlış ilaç kullanırsam iyi bir öğrenci de diildim zaten. Ben başka işleri de becerememiştim zaten. Patlıcan tarlasında kürt kızlar beni kollar desteklerdi. Kaset monte işi para kazanabildiğim ender işlerden biriydi. Ben orada çok azarlanmışım. Seramik işleme işinde de öyle olmuştu. Fırça kullanmayı bilmiyorum 1 hafta da öğrenemedim. Belki onlar öğretmeyi bilmiyorlar. Yahu benim aklım nerde.

Neden benim yazılarım yayımlanmıyor. Çok mu korkunç biriyim. Hep onlar düşünecek biz onların düşüncelerini okuyacağız. Ne zaman yazdıysam bu benim hep aleyhime işledi. Onlar bangır bangır bağırarak biz duyacağız. Hem senin 20 yaş dışın kaşınıyor. Biz bunun icabına bakarız. Biz çok okuduk sana müdahale etme hakkımız var. Ama sen duvara bir iki dize yazamazsın. Duvarı karalama. Masaya yazarsan sileriz. Senin isteme hakkın yok. Ben senin resim yapmanı istiyorum. Ben isterim sen yaparsın. Senin ne istediğin senin sorunun.

Evlenmekten de korkuyorum. Bez yıkamak kolaymı. Hergün hergün. Ya bebek beşikten düşerse aptal olursa. Tüm bu yaptıklarından sonra kaynana beni eve alır mı bakalım. İyisini hem öksüz hem yetim olsun. Belki böylece ala gözün belasından da kurtulurum

Rumuz: Mezar taşı istemem. Gölge etmeyin. Ben istediğim yerde istediğim gibi yatarım.

Arkadaşlar Yazımın Yayımlanmasını istiyorum. Benim sorunum sadece bu. Siz bunu bana veremeyecek kadar zavallısınız. Söz veriyorum mutlu olacaksınız. Olacağız.

Ek: Seni Seviyorum Martin Eden

TIBBA ÇAĞDAŞ BAKIŞ

Diyorlar ki Nezlenin nedeni virüstür en çok ta RSV neden olur Ben diyorum ki neden hayal kırıklığıdır görüldüğü ve sanıldığı kadar bulaşıcı değildir. Sonra kronik bronşit derler insanlar yıllarca balgam çıkarır. Bunun milyon tane açıklaması araştırması, kültürü, Röntgeni, vs. i olur. Ama çözümü o kadar basittir ki insanları Sevdiklerinden ayırırsınız

Sorun ne biliyor musunuz. Bana isteyip istemediğimi sormuyorsunuz. Bu işte bi keleklik var. Anladınız mı?

Beyler Bana Söz hakkımı ne zaman vereceksiniz

İlişkileri Sese görüntülere dökersiniz. Günlerce otobüs senin bu bina benim stüründürstünüz. Hastalığı yapanlar sizlersiniz bunun sırtından para kazananlar sizlersiniz. İnsan ayrılığa dayanır yıllar yılı ırgatlık yapar yıllar yılı ama yılgınlığa umutsuzluğa dayanamaz, dayanamaz ölür.

Bir insanı seçersiniz Sorunlarınızı hep ona yansıtırsınız. Sonuçta ona Saygısızlığın dik alasını yaparsınız ve akıl hastanesine kapatırsınız ben örneği.

O belki de gönüllü girer oraya ilişkilerini zi merak etmiştir. Orada çıkar ilişkilerinin âlâsını götür insanlığın zayıflığından para kazanmasını öğrenmişsinizdir. Bu kuralı ustalarınız koydu siz uygulayacaksınız.

Ulan evli barklı profesörsün 23 yaşında bir hastana âşık olmaya hakkın var mı. Sen hastasın ve burada 5 ay yatacaksın yatmak zorundasın. Hergele bu hastalığı kendin yarattın o gül gibi kızdı.

İNSAN isterse yaşar. Ona isteyip istemediğini sorun.

SEN İNSANSIN İNSAN KAL

Ama o da nesi Siz insanlığın onurusunuz Kilitsiz dolap olur mu iki gözüm Hangi ülkede yaşıyoruz Yeni çıktı bu adetler Onlar kimin çocukları, ilginin, güvencin. Yahu Naci Mutlaka birşeyler yapmak zorunda mısın Önce iyilerle kötü güçleri çarpıştırıyorsun. Çocukları sonsuzluk ülkesinin dört duvarına tıkıyorsun. Onları bir kurtarıcıya mahkum ediyorsun. Sonra makinelerle donatıp gene kötü güçlerle saç baş ediyorsun. Duydun ya dediler iyi insan kötü insan yoktur. Onları öylece kabul edeceksin. Sen istediğin sürece, istediğini yaptığın sürece isminle çağrılacaksın. İstemediğin süre de kimse sana bir şeyler öğretemez. Somut ilişkilerden huy kaptın Şiire şiirle, bakışa bakışla, işe işle karşılık veriyorlardı Onlar sesleri, Manşetleri, duyguları, korkuları asırlardır sömürdüler. Evet canlarım dedim ya bana söz hakkımı veremiyorsunuz ve bir adım bile gidemiyorsunuz yıllardır yerinizde sayıyorsunuz. Hak verilmez alınır. Ama sizden değil. Kimde ise

ondan Ölüm korkusunu da sömürdüler yıllar yılı. Nerde ne kadar duygu varsa kullandılar. Duvar duvar bacak resimleri vardı apartmanlarda kentin duvarları onculayın siyah değildi.

Bazı insanlar saatlerce konuşuyordu da bundan Milyonlar baskılanıyordu, susturuluyordu. Kimisi de günde tek kelime konuşmadan bir vidayı biteviye sıkıştırıyordu. Bunlardan çok vardı. Aramadığın kadar çok. Ama galiba onlar bizi biraz ilgilendiriyordu. Bizim işimiz insanları sevmekti zira. Çünkü herşey sevmekle başlar. Yahu ben hangi birini seveyim bu canların. Kendimi sevebilsem o saygıyı duyabilsem kendime. Bangır bangır bağırarak istiyorum. İnsanca sevgiler var yaşanıyor ve bu dünya yaşamaya yaşatmaya değer.

Susmanın dili olur mu arkadaşım. Dedik ya Efendi Köle yok yoldaşız bundan gayrı.

Be-
nim
dü-
şün-
mem
engel-
len-
dikten
Be-
nim
yüre-
ğim
sustu-
rul-
duk-
tan
sonra
Sesim
bastı-
rıldık-
tan
sonra
Yazı-
larım
yakıl-
dıktan
sonra
Bak-
ma
gülme
dalma
uyan-
ma

ARKADAŞLIĞIMIN ÜCRETİ KONUSUNDA BASIN BİLDİRİSİDİR

Arkadaş bana fazlasın diyorsun. Ben kimse-
nin kimseden fazla olmadığını düşünürdüm.
Ama Madem öyle diyorsun. Bu düşüncenin ne-
denini kendine sor. Senin kız kardeşin benim
kadar güzel değilse bunun suçlusu kim. Yolda
kendi kendine gülemiyorsa bunun suçlusu kim.

Sabahları görürsünüz yolda beni telaşlı
adımlarımla Ana yola inerim. Boş belediye
arabaları durur alır İzmirin şoförleri ile
aşınayızdır. Evim garaja yakındır çünkü. Onlar
namusuyla kazanırlar paralarını Can taşırlar
güntün yarısı kadar. Akşamları başım yeredir
omzum biraz çökmüştür.

*Duydun ya dediler iyi insan kötü
insan yoktur. Onları öylece kabul
edeceksin. Sen istediğin sürece,
istediğini yaptığın sürece isminle
çağrılacaksın*

Eh ben de isterdim Bir yoldaşım olsun
kızrkek farketmezdi. Yalnızlığıma ciddiye
almayın Hayallerim var benim. Hem yarım saat
sonra bir masada dağınık saçlı biriyle aynı
masada oturacağız onu biliyor muydunuz. Onun
da hayalleri var. Ne olduğunu bilmiyorum ama
var. Sonra benim başka arkadaşlarım da var.
Pek görüşmeyiz ama Onlar varlıklarının farkın-
dalar.

Ama madem hâlâ daha fazla olduğumu
düşünüyorsun Ve bunu haklı haklı söylüyorsun.
Ben Cumhurbaşkanlığına adaylığımı koyuyo-
rum. Emretmek benim işim değildir. Küfret-
meyi de sevmem. Herşeyin en iyisini yaptığımı
iddia etmiyorum. Ama zaten bu işi yapmak için
böyle marifetlerim olması gerekmez.

Neyse gelelim Senin Sorununa Hiç kız
arkadaşın olmadığını söylüyorsun Gel sana akıl
öğreteyim Kahveleri bayanlar için çekici hale
getirebilirsin. Her bilardo bezik salonuna bir
kitaplık koydurdun mu Bak hatunlar nasıl tıpış
tıpış geliyorlar. Maksat gönüllü birliktelikler
olsun di mi iki gözüm. Hadi hadi paranın sorun
olmadığını Arkadaşlığından memnun kala-
cağımı sen söyledin. Bunun dışında bi de saz.
Biri çalıcak bak gör kaç dinliyor Kadınların
saza söze zâfi vardır benden söylemesi.

Derler ki yapana iş çok, arayana eş bulunur
E bir de sosyal yaşamını düzene sokarsan sana
kimse dur diyemez. Ama kadınlar sosyal
yaşamdan dışlanmayı affetmezler bu da
kulağına küpe olsun.

Hep beraber: Herkesi sevdiğim, herkese inandığım, Ötekilerle zaten puştur. İçiniz.

Rumuz Gül
İstanbul

Sevgili Gönül Ab

Sevgili Gönül Ab, Ben 21 yaşında bir genç

kızım (Kasım 29 1969). Çok sıkıntı içindeyim. Benim sorum da boyumun fazla uzun olmaması. Kilom 59 - Boyum 59. Büyüklerin bir genç kızın ancak 21 yaşına kadar uzayabileceğini bundan başka uzayamayacağını

nun doğru olmadığını, boy zersizler yaptığım süreçte, lu olacağını yorlar. Şu evde demiryorum. Vü-

alışıkça süreyi çoğaltmayı düşünüyorum. Fakat bunun

bir faydalarını söyleyemiyorum. İzin vermezseniz, ken-

kadar uzamasını böyle arzulu- Eger sıkı bir çalışma uzarım? Daha boy atmam için cevaplarınız başlarız demiyorum.

çalışma uzarım? mam için için liyorum.

söylüyorlar. Kimi, bu uzatmak için bazı egolum-söylüyor. Abla, lere cüdum

salata, roka ve hepsi lar marullar havuçlar bizim olacak komünist tavşanlar

ama bak bu sefer gerçekten

sanatsal yaratı-k

vardı yoğun birikimleri. öyle ki, sıkıştırır, sancılar yükler, sayrılıklara iterdi. "erincin kör basamakları" diyor yaratı sürecine.

nasıldır o? bilmiyorum. ama terler, ama ivedi öfkelenir, ama biz biliriz ki sıra ötesidir.

vardı sancısı o gün de. beklentisi yaşadığı, ince, tok bir sancı. ama bir anda yüklendi. top etti, bıçakladı örnekseyin, acıladı, bok böceği toparlanmasıyla zorladı.

şimdik, deneyimli bir sanatçı olmayı gerektiren andır. onca karın sancısıyla, koşacak, eli kalem, kağıt ve kitaplara ulaşacak, erkin bir hızla bunlar tuvalete taşınacak, terlenirken, el, göhhüs kafesi, gövde tüm yülemligiyle açacak kulbunu kapının, girecek içeri, açılacak fermusal, don inecek, kınç kulbura ericek, kitaplar, kalemler ve kağıt konacak nemsiz ve ulaşımı olası bir yere..

"oh"a var daha. bir yitimsiz söz akışı, bir yazılanı, yoğun birikimler oylumlu ve kalın.

orada kaldı bir saat gibi. ama değil bir saat. gibi. ona benzer, onun gibi.

çıkı yüzünde sözdizimleriötesi bir erinç. kağıtlar, yazılanmış birikimlenmiş, ağır.

sanatsal yaratı-k, böyle süreçlerin bir çokları sonucunda, oylumlu, gelenekle-göreneği birleştiren, köprücül, deneysel, ama, diyil de, psikolojik, çağının tanığı yaratısını kolunun altına aldı. ulaştı yayınevine.

yayıncı onu görünce tırstı. çekmecesini yokunsadı. gözleri yalancıl gül-yaptı. gözlerinde paracıl yansılar oldu. getti-geldi hesapları yaptı. eli, çekincesinde (pardi-) çekmecesinde mandalını buldu. burnuna götürsedi. takdı.

"nev bir es'er?" diye sordu.

sanatçıl yaratı-k "öyle"ledi. "kötü değil bir insan" diye düşünüyordu yayıncısı için. ara böyle sıradizimiyitimsel düşünürdü. "dilini ona'mıyorum" dedi. "bitek" diye düşevrelerine ekledi:

tuhafır, bu herifin eserlerinde organik ve cihanşumma bir hal var, bayağ eyi satıyor. Bunu kim düşünsemiş olabilir?

velhacıl, yapıt matbaa mürekkepleriyle gövdelendi, cilt-keserle ölçülendi, düzeltwomence okundu, grafiker uygun bir "kapak olayı" çizdi, dağıtımlandı, ilan edildi, "üstüne" yazılarıyla hararetlendirildi, protokolce ellendi, avuçlandı, sonunda okurla birleştittirildi.

ortak tepki koku-alımsaldı. her aşamasında burunlar "mırf-mırf" bir koku arayışında bulundu. matbaa emekçileri, düzeltwomen, elbette en önce yayıncı (mandal olayı) protokol kuvvetleri, dağıtımçı, tümü, "mırf-mırf" tırsık bir kokuyla işkillendi. "üstüne" yazılmışlardan birinde:

"... arka planı duyumsayıveriyorsunuz. yazar, tezgahının tüm tınısı, argömanlarını ve birincil düzeyde kokosunu duyumsatıyor..."

kitabın çekici yanı, yazarının popolaritesi mi, yoksa okurunu oluşturmuş, güven veren, çağını irdeleyen, öncü görevini yerine getiren yanları mı?

aldı okur kitabı. inanılmayası değil: beklentisini yaşadığı (ikincil de olsa) ince, tok bir sancı. ama bir anda yüklendi. top etti, bıçakladı, örnekseyin, acıladı, bok böceği toparlanmasıyla zorladı. "mırf-mırf" çekti burnunu. ardını "yoksa"ladı. hayır, "sanki benmişim gibi" dediği yazarının kitabıydı kaynak. eve zar attı kendini.

nitelikli bir okurdu. tuvalette kül tablası, özel aydınlatması, her koşulda gereksenecek bir cigara ve yakarı...

açtı kapağını sanatsal yaratı'nın. döküldükçe sözdizimleri, bütünlendi düşün gövde ikileci. öyle ılık huzurlu bir erinç yayıldı ki gövdesine, yazın'a duyduğu saygı, gösterdiği sevgi uluca onandı bir kez daha... hayır, değildi okuduğu yapıt partik süskind'in "das parfüm"ü...

sanatsal yaratık yeni yaratımlara doğru o tansık anı, sancıların eytişimsel zorlamalarını bekledi; eli tuvalet kulbunda...

kemal gökhan gürses

Beyaz Manto bir Graffiti Tanıtım yayınıdır. Ücretsiz postalanır ve periyodik değildir.

Graffiti aduna sahibi: Ertuğrul Karabulut. Sorumlu müdür: Enis Akın. Baskı: Pembe Panter.

Yazışmak için: İ. Enis Akın, PK:13, Koşuyolu, İstanbul. Gönderilmesini istediğiniz kişilerin adreslerini bildirebilirsiniz.

son deliđi kapatma Őerefi

dökülüyorsun

öylece bıraktım seni oraya
sanki gidilecek de bir yer vardı
bıraktım
kesik cümlelerimin kısık haykırıŐlarımın yanına
kendi izlerimi temizlemekteyim yanına
gelmişim karşıma elimde bir mi dilim kaldı sakınacak
ummadığım anda öpüvermişim evet
evet lütfedin kabul etmeyin unuttuğumyaŐgünlerimi

gitmem gerek yine
içimdeki sıkıntıyı büyütmeden
sözleşmemiz böyle olsun

kamaŐıyorsun

yalınayak sürtüp geçerken yalan mı sözlerim olur bende
gizleyemediklerim mi yok yok kararsızlık hallerimdir
bırakayım kandırılmaya açık bir yerimi

bunu da bir deneme şarıp
saklambaç oynuyorsunuz yakalanma korkum için
ben birŐeylere kadar sayıyorum biryerlerde şaŐırmak üzere
baŐlıyordu yeniden ve korku içinde bıçağımı kurmaya giderken
yoktu yoktu

öfkelenmiyorsun

dertetmem belki bu halimle bütün patlayacaklara
belki bulaŐmak istiyorum biraz kucağında uyuŐmadan suya

sen kime saldırdın ki o bağırmaları reddeden çıkmadı
kim gördü ki gözünü çeviremeyiŐini kendine yediremeyiŐini
kalabalık geçer durur duymazlar söylediklerini
ağzını açıp kapayıŐına bakabilirler sağırlar gibi

karalanıyorsun

yine gitmem gerek
içimdeki sıkıntıyı büyütme için
sözleşmemiz yarım olsun
benim olmasın son deliđi kapatma Őerefi
Őapkası fiyakalının olsun

toparlanıyorsun hergün tekrar

boynuzundan yakalanmış berberin kocası
önünde asma yaprağı kalmıŐ
odasını şampanyaya bulamıŐ
markalarını bilmediği malları isteseymiŐ
belki herŐeyi bu kadar çabuk kabul etmeyecekmiş

entellektüel müslüman bilimsel durađanlık
dünyanın son on yılı
hayallerine dalıyorum

tehditler karşısında terliyorsun

ayrı bir havası yok
birbirimizi çalıyoruz başarısız birer hırsız olarak
ve aynı yatakta yatıyoruz dokunmadan birbirimize
alacağını al benden-yalan-benden korkma

sadık akfırat